

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10285/2025
12.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат у ..., против тужених ББ из села ..., чији је пуномоћник Иван Ценић, адвокат у ..., ВВ из села ..., чији је пуномоћник Новица Ничић, адвокат у ..., и ГГ из села ..., чији је пуномоћник Иван Ценић, адвокат у ..., ради заштите права својине и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2780/24 од 29.10.2024. године, у седници одржаној 12.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2780/24 од 29.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2780/24 од 29.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 5155/2015 од 04.03.2024. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да су тужени неосновано узнемиравали тужиоца у несметаном коришћењу његовог плаца на кп бр. .. КО ..., на начин описан у изреци првостепене пресуде, на који начин су без сагласности тужиоца променили природни ток отицања атмосферских вода асфалтним путем поред плаца тужиоца и тиме омогућили неконтролисани доток атмосферских вода и њихово преливање на плац тужиоца и објекте на њему, те да су дужни уздржати се од сваке будуће повреде права својине и узнемиравања тужиоца у несметаном коришћењу свог плаца и објеката на њему. Одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да на име материјалне штете на кућном плацу и објектима тужиоца солидарно накнаде тужиоцу грађевинску вредност санације утврђених оштећења на дан 02.02.2015. године у износу од 55.200,00 динара са законском затезном каматом од 11.05.2015. године до исплате. Одбачен је предлог тужиоца да се одреди привремена мера у односу на тужене и тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка и то: туженима ББ и ГГ износ од 655.830,00 динара, а туженом ВВ износ од 436.490,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2780/24 од 29.10.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Лесковцу у делу одлуке о главној ствари, а преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужилац обавезан да туженима ББ и ГГ исплати трошкове парничног поступка у износу од 598.455,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате, као и да туженом ВВ исплати трошкове парничног поступка у износу од 398.240,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према разлозима другостепене пресуде, није доказано да су тужени својим радњама повредили право својине тужиоца па према томе нису неосновано узнемиравали тужиоца у несметаном коришћењу његовог плаца, услед чега нису дужни да престану са узнемиравањем, нити да му по том основу накнаде штету на начин како то предвиђа одредба члана 42. став 1. Закона о основама својинскоправних односа. Таква одлука заснована је на чињеници, утврђеној вештачењем, да није постојала могућност да се воде са парцела тужених изливају, односно сливају ка парцели тужиоца.

Ревизија по основу одредбе члана 404. ЗПП не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка па Врховни суд те ревизијске наводе тужиоца није посебно ценио. Такође, ревизија предвиђена наведеном законском одредбом не може да се изјави због оцене доказа и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, а ревизијским наводима тужиоца искључиво се побија утврђено чињенично стање и начин на који су цењени докази који су довели до таквог утврђења чињеница.

Како се наводима тужиоца не указује на правно релеванте аргументе за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд није дозволио одлучивање о ревизији.

Не постоји потреба за новим тумачењем права или уједначавањем судске праксе, при чему се наводима ревидента ни не указује на ревизијске одлуке са којима је побијана одлука другостепеног суда у супротности.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом чл. 403 ст. 3 ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у конкретном случају износи 55.200,00 динара. Како не постоји захтевани ревизијски цензус за одлучивање о ревизији тужиоца, следи да је изјављена ревизија недозвољена у смислу одредбе чл. 410 ст. 2 тач. 5 ЗПП.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија

Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић